

at, dersom der er landoekonomiske Fereninger, som have en saadan exclusiv Tendens, som have den Grundbestemmelse, at kun deres Medlemmer kunne concurrere til de Goder, som de aabne Afgang til, saa ere de af en saadan privat Natur, at jeg ikke mener, at Staten bør træde i et saadant Forhold til dem, som der her ved Loven er tilfaldet. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til det ærede Udvalg, om det ikke kunde være hensigtsmæssigt, at kun saadanne landoekonomiske Foreninger, som ved Udsættelsen af Præmier aabne Afgang for alle Amtets Beboere til at concurrere til dem, burde have Afgang til at modtage den Sum, som efter Loven skal tilstaaes.

Stampe: Jeg tillod mig under nærværende Sags forrige Behandling at yttre den Mening, at, naar Landstutmesteren skulde have Stemme ved Præmieuddelingen, i hvilken Anskuelse jeg forøvrigt er aldeles enig, saa fandt jeg det nødvendigt, at han ogsaa maatte være tilstede ved alle Dyrskuer, og jeg kan ikke fravige denne Anskuelse. Det forekommer mig, at, ifald man ikke vedtager dette, saa vil det kunne blive Tilfældet, at disse Præmier kunne blive uddeelte efter aldeles forskellige Principer, og i ethvert Fald kan jeg dog ikke skjønne rettere, end at der, hvis man anseer det nødvendigt, at Landstutmesteren skal være forpligtet til at møde ved Dyrskuerne, i Loven maa optages en Bestemmelse om, at han kan sende en anden Mand paa sine Vegne. Thi i det Endringsforslag, som det ærede Udvalg har stillet til § 9, er det jo bestemt, at Landstutmesteren er den Mand, der har at udbetale Præmierne ved Dyrskuerne; naar han altsaa ikke er tilstede, og han ikke sender en anden Mand paa sine Vegne, der kan udbetale Præmierne, saa blive de ikke udbetalte.

Krarp: Jeg maa være aldeles enig i, hvad den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Køster) nylig har yttret, at Statens Bidrag til Præmier neppe burde komme saadanne landoekonomiske Selskaber tilgode, som have sat sig et saa sneverhertet Formaal som det, alene at virke for sine egne Medlemmer (Sa.). Blandt de ældre landoekonomiske Selskaber var der kun eet Princip, og det var at virke for det almene Vel, og blandt de

nyere have enkelte villet gjøre det bedre og have troet derved ret at skulle drage Medlemmer til sig, naar de satte sig det sneverhertede Formaal, kun at arbejde for sig selv og sine egne Medlemmer; men Erfaringen har lært, at dette Slags Selskaber kun have udrettet overmaade Lidet, og at de kun kummerligt have kunnet friste deres Tilværelse, medens de Selskaber, som have fulgt det ældre Princip, at virke for Almeenvellet, have kunnet udrette Noget i et langt videre Omfang. Jeg maa saaledes aldeles være af den Mening, at Staten slet ikke bør indlade sig med andre Selskaber end dem, der gjøre det almene Vel i dets hele Omfang til Gienstand for deres Virksomhed.

Thalbitzer: Med Hensyn til hvad den ærede sidste Taler har yttret, saavel som den 2den Landstingsmand for 9de Kreds (Køster), skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at jeg fuldkommen erkjender Rigtigheden af det Princip, der er udtalt, nemlig at det, for at fremme Sagen ved Præmieuddelingen, vilde være et rigtigt Princip, at Enhver i Amtet kunde concurrere til dette Gode; men det er ved Sagens første Behandling udtalt af den ærede Ordfører, at flere af disse Landbosforeninger ere i en sygnende Tilstand og ikke saa kraftige nu, som de tidligere have været, saa at de maae ophjælpes. Nu er det vel saa, som den ærede 2den Landstingsmand for 9de Kreds har udtalt, at der er de Landbosforeninger, som uddele til alle Amtets Beboere, uden Hensyn til, om de ere Medlemmer af Foreningen eller ikke, men der er paa den anden Side ogsaa Landbosforeninger, som have vedtaget, at det kun er dem, der ere Medlemmer, som kunne concurrere til Præmierne. Nu er det netop Tilfældet her, at det Bidrag, der gives efter det foreliggende Lovforslag, ikke bliver høiere, end hvad Landbosforeningen selv skylder sammen. Hvis det altsaa skulde være Tilfældet, at Andre kunde komme til at concurrere til de Tilskud, som Staten giver, saa kunde det være muligt, hvor Interessesen for Tiden ikke er meget stærk for Landbosforeningen, at Mange vilde gaae ud af den, for at unddrage sig det aarlige Bidrag, og blot concurrere til Statens Tilskud til Præmierne; men derved